

5. Zdravnik.	13. Cesarjev strežaj.
6. Krojač.	14. Postopač.
7. Novinar.	15. Sodnik.
8. Umetnik.	16. Črevljar.
9. Kočijaž.	17. Pesnik.
10. Slikar.	18. Papež.
11. Gostilničar.	19. Kipar.
12. Kuhar.	20. Pomorski kapetan.

Molitve.

*Ko Ave Marijo zvečer odzvoni,
na nebu plamenčkov nebroj zagori;
molitve pobožne so dobrih otrok,
ki spejo v nebesa, da čuje jih Bog.*

*Najlepše med vsemi pa iste žare,
ki pošlje jih staršem prevdano srce,
ki prosijo sreče za tiste Boga,
ki bistrijo um in blažijo srcá!*

Fr. Kolednik.

ENGELBERT GANGL:

Ujela se je!

re lisica, prekanjena lisičica, vsa lačna in žalostna in pre-mišlja z modro glavo: „Kaj naj storim, da pridem brez napora do slastnega založka, do mastne pečenke?“

Pa se domisli pravega: „Sosed Jernejec ima toliko lepih račic in gosi! Ko bi sajno eno izvabila pod ostri zob, pa bi bilo za prvo silo pomagano lačnemu želodcu.“

No, dobro! — Pa gre in gre in pride do plota sosedja Jernejca. Kaj bi se ga bala! Baš po obedu je, in sosed Jernejec spi kot polh. In začuje lisica, prekanjena lisičica, kako čebljajo račice za plotom. Hm, ljube ve živalce, kakor nalašč ste ustvarjene za njen ostri zob!

In izpregovori lisičica z milim glasom: „Pridi semkaj, račica, da ti pokažem lepo, novo igračico! Račica — igračica, pridi, pridi!“

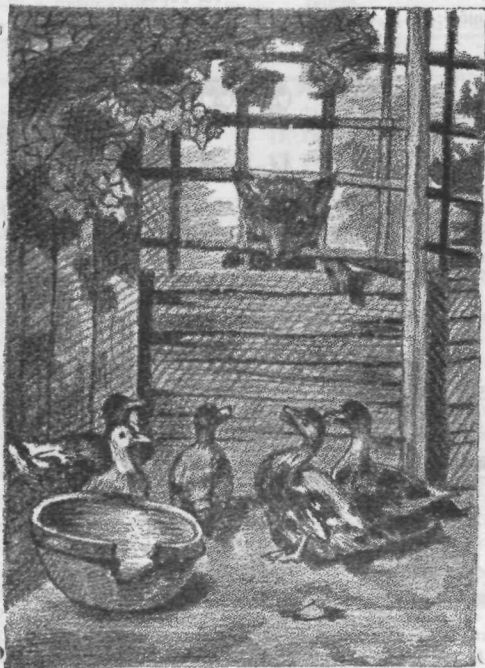
Pa se oglasi izza plota: „Kdo pa si, ki nas kličeš?“

„Vaša botra sem, ki vas hočem razveseliti z lepo, novo igračico.“

Ljube živalce niso še nikoli slišale, da bi imele botro. Zdelo se jim je čudno in sumljivo. Pa so začebljale vse obenem: „Petero nas je, pa ne vemo, katera naj pride.“

„Le stopite tikoma plota, da vas pozdravim vse obenem in pokažem tisto, ki sem ji namenila igračo,“ reče lisica in se pripravi, da skoči preko

plota in ugrabi plen. Nad plotom pa je bila lesena mreža, ki se je po nji ovijala trta. Lisica se zapodi, da preskoči plot, a okenca v leseni mreži so bila tako tesna, da ji glava obtiči kakor v jarmu. Pa ni mogla nikamor: ni naprej ni nazaj.

Tedaj pa zaženo račice neznanški krik, ki je prebudil soseda Jernejca. Ta, nič dobrega sluteč, pograbi prvo poleno ter ustroji lisici kožuh tako neusmiljeno, da jo boli še do današnjega dne. Gotovo bi jo pobil do same smrti, da se ni lisica izmuznila iz pasti ter jo vsa okrvavljena odkurila tja, odkoder je prišla.

